

[Christiani.]

at gøre Danmark til det, som det retmæssigt burde være, som den højtærede Minister sagde det, et Kreditorland i Stedet for et Debitorland.

Jeg har saa et Par Bemærkninger, jeg gerne vilde gøre til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Det ærede Medlem fremsatte i sin første Tale en Betragtning, som vi har hørt adskillige Gange, ikke alene fra det ærede Medlem, men ogsaa fra andre Medlemmer inden for Det konservative Folkeparti, den nemlig, at for saa og saa mange Aar siden, for 10—11 Aar siden, fremsatte de disse Tanker om, at Erhvervslivet under forskellige Former skulde reguleres i højere Grad, end andre Partier fandt det hensigtsmæssigt. Nu er der gaaet 11 Aar, siger det ærede Medlem, og endelig vaagner de andre Partier op til Daad og forstaar, at det, vi sagde dengang, var rigtigt.

Jeg vil heroverfor sige, at det, der er sket i Mellemtiden, er dette, at Forholdene ude omkring i Verden er undergaaet en „vis“ Forandring; i Løbet af de sidste Par Aar er Forandringen jo heller ikke saa ganske ringe. Det er ud fra denne Forandring, at forskellige andre Partier, og navnlig det, som jeg har den Ære at tilhøre, har ment, at man under disse Forhold maa se anderledes paa Tingene, end man gjorde for en halv Snæs Aar siden. Det er ikke noget Bevis for, at det, der dengang blev anbefalet af Det konservative Folkeparti, var rigtigt, og det er heller ikke noget Bevis for, at det, vi vilde, var galt. Det er simpelt hen en Følge af Virkninger af Kræfter og Magter, der er stærkere end vi.

Dernæst vil jeg sige til det ærede Medlem, at naar han mente, vi burde se saa mørkt paa Forholdene i Øjeblikket som overhovedet muligt, se saa mørkt paa Fremtidsudviklingen, at den næsten ikke kunde tænkes at blive mørkere, saa er jeg slet ikke af den Opfattelse. Jeg vil ganske vist give det ærede Medlem Ret i, at Situationen i Øjeblikket ikke er særlig overskuelig, men jeg vil dog minde om, at Verdenshandelen i det sidste Aar er gaaet frem med 10 pCt.; det er jo ikke meget, men det er dog altid en hæderlig Begyndelse. Jeg vil endvidere have Lov til at sige, at der rundt omkring i Landene, hvor Nøden efterhaanden har været saa stor, som den har været, i de sidste Aar er ved at vokse en Forstaaelse op af, at saadan gaar det ikke længere, og endelig maa vi huske paa, at Mørke og Lys, daarlige og gode Tider, har altid vekslet, saa længe Menneskeheden har

bestaaet, og er vi kommet ned i en dyb Dal, saa tror jeg ogsaa, vi vil komme op paa den anden Side igen.

Jeg føler mig fuldt og fast overbevist om, at der, som jeg sagde, er Kræfter i de forskellige Lande, der nu netop gaar i Retning af maaske først at søge at ordne Landenes indre Forhold, men derefter vil de ganske sikkert hurtigt vende sig mod de ydre Forhold, og saa vil de forstaa, at kun en Ordning af disse ydre Forhold i Virkeligheden vil skabe den Velstand og de gode Forhold inden for hvert Lands egne Grænser, som man ønsker og tilstræber. Derfor mener jeg, det er saa forkert som vel muligt i den øjeblikkelige Situation at ville sige, at nu er Tidspunktet inde til at indrette sig, som om de nuværende vanskelige Tider vilde vare ved. Vi maa naturligvis gøre det, som er nødvendigt i Øjeblikket for at imødegaa Tidens Vanskeligheder; men jeg vil advare imod en Politik, som bygger paa den Tro, at de Vanskeligheder, vi i Dag ser, vil blive vedvarende, og at vi ikke alene er inde i en Tid, som i Øjeblikket er mørk, men at dette Mørke vil vare ogsaa i Fremtiden.

Handelsministeren (Hauge): Jeg har begæret Ordet for at korrigere en Bemærkning af det ærede Medlem Hr. Prieme, der sagde, at jeg havde givet Udtryk for den Opfattelse, at Eksporttallene for Landbrugsvarer var bemærkelsesværdigt nedadgaende, medens det modsatte var Tilfældet. Hvad jeg har sagt — over for en Bemærkning af det ærede Medlem Hr. Krag —, er, at vor Landbrugseksport var vigende; det er rigtigt, og jeg sagde det med Henblik paa de Eksporttal, vi har at regne med for sidste Maaned.

Nu siger det ærede Medlem, at vi kunde godt, saaledes som Tallene nu tegner sig for os for indeværende Aar til Dato, have importeret noget mere. Det ærede Medlem er altsaa af den samme Opfattelse som det ærede Retsforbund, at saa snart vi har en Krone paa Lommen, saa skal den gives ud. Jeg er af den modsatte Opfattelse; det er min Opfattelse, at vi har anspændt vor Købeevne til det forsvarlige, vi kan ikke gaa længere uden at løbe den Risiko, at en skønne Dag saa er der Underskud, og det tjener ikke Landet til Bedste at komme dybere ned i Gæld og Afhængighed til Udlandet, end vi i Forvejen er.

Derfor gjorde jeg ogsaa den Bemærkning, som jeg nu hører det ærede Medlem Hr. Christiani give Tilslutning til, at vi burde være en Kreditornation i hvert Fald